

# Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

## Christian 3.s danske Bibel

### Rom 1

997

## | S. Pauli Epistel til de Romere.

### I.

[Illustration]

~~Paulus~~ Paulus Jhesu Christi Tienere / kaldet til Apostel / vdualt til at predicke Guds Euangelium / Huilcket hand loffuede tilforn / formedelst sine Propheter / i den hellige Scrift / om sin Søn / som er fød aff Dauids Sæd effter kødet / oc krafftelige beuist at vere Guds Søn / effter Aanden / som helliger / Siden den tid hand opstod fra de Døde / som er / Jhesus Christus vor HERRE / Formedelst huilcken wi finge Naade oc Apostels Embede iblant alle Hedninge / at oprette Troens lydigheid / vnder hans Naffn / Aff huilcke i ere oc en deel / som ere kallede aff Jhesu Christo.

~~Alle den~~ Alle den som ere i Rom / Guds elskelige / oc kallede Helligen.

~~Naade~~ Naade vere met eder oc Fred / aff Gud vor Fader / oc den HERRE Jhesu Christo.

~~Første~~ Første tacker ieg min Gud / formedelst Jhesum Christum / paa alle eders vegne / At mand taler om eders Tro i al Verden. Thi Gud er mit Vidne (huilcken ieg tien i min Aand / vdi Euangelio om hans Søn) At ieg vden affladelse tencker paa eder / oc formaner altid i min Bøn / om det vilde en gong ske / at ieg kunde komme til eder / formedelst Guds vilie. Thi mig forlengis effter at see eder / Paa det at

thi edet / formædest Guds vne. Thi mig forængis ender at see edet / saa det at  
 ieg maatte dele nogen aandelig Gaffue met eder / at styrcke eder met (det er) At  
 ieg kunde bliffue trøstet met eder formedelst eders oc min Tro / som wi haffue  
 tilsammen.

Jeg vil icke dølie før eder / kære Brødre / at ieg haffuer offte sæt mig faare / at  
 komme til eder / Men teg haffuer her til veret forhindret / At ieg kunde ocsaa  
 haffue giort Fruct iblant eder / lige som iblant andre Hedninge. Jeg er deris  
 Skyldener / baade som ere Greker oc icke Greker / baade de Visis oc de Wuisis /  
 Der faare / er ieg tilbøuelig / saa meget som mig mueligt er / at ocsaa predicke  
 Euangelium faar eder i Rom. Thi ieg bluiß icke Euangelium om Christo / Thi det  
 er Guds Krafft / som gør dem alle salige / der tro paa / Jøderne besynderlige oc  
 Greker ocsaa. Fordi at den Retferdighed bliffuer obenbaret der vdi / som gelder  
 faar Gud / huilcken som kommer aff Troen til Troen / lige som och staar screffuit  
 / Den Retferdige skal leffue aff sin Tro.

Abacuc. 2.

Thi Guds vrede skal obenbaris aff Himmelen offuer alt wgudeligt væsen oc  
 Menniskens wretferdighed / som opholde Sandhed i wretferdighed. Thi at mand  
 veed / at Gud er til / det er dem obenbaret / Thi Gud obenbarede dem det / der  
 met / at Guds wsynlige væsen / det er / hans euige Krafft oc Guddom / bliffuer  
 seet / naar mand acter det / paa Gerningerne / som er / paa Verdens skabelse.  
 Saa / at de haffue ingen aarsage / Effterdi de viste / at der er en Gud / oc de  
 prisede hannem icke oc ey heller tackede hannem som en Gud / Men de ere  
 bleffne forfengelige i deris Tancker / oc deris wforstandige Hierte er  
 formørcket. Der de hulde sig Vise / ere de bleffne til Daarer / oc de haffue  
 foruent den wforgengelige Guds Herlighed / til it Billede / som er det  
 forgengelige Menniske ligt / oc Fulene / oc de fireføttede oc de krybende Diur.

**998** er faare haffuer oc Gud giffuit dem hen i deris Hiertis begering / i wrenlighed  
 / at beskemme deris egne Legeme paa dem selff. De som foruende Guds Sandhed  
 til Løgn / oc ærede oc tient Skabelsen mere end Skaberen / som er loffuit i  
 euighed / Amen. Der faare haffuer Gud oc giffuit dem hen i skendelig begering /  
 Thi deris Quinder foruende den naturlige brug til wnaturlig. Disligest ocsaa  
 Mendene forlode Quindernis naturlige brug / oc de ere optende til huer andre i  
 deris begering / oc brugede dem skendelige / Mand met Mand / oc finge deris  
 vildfarelsis Løn (som det da skulde vere) paa dem selff.

Oc lige som de icke actede / at kende Gud / saa gaff Gud dem oc hen i deris  
 vanartige sind / at gøre / det som icke duer / Fulde aff al Wretferdighed / Horeri  
 / Skalckhed / Gerighed / ondskaff / fulde aff Auind / Mord / Trette / Suig /  
 Forgiftighed / Øretudere / Begusckere / Gudeforactere / Fortrædere /

Forigninghed / Øretudeere / Dagvaskere / Gudsforædere / Forfædere /  
Hoffmodige / Stortalende / Skadelige / deris Foreldre wlydige / Wfornumstige /

Troløse / Wkærlige / Wforligelige / Wbarmhertige. Som vide Guds Retferdighed  
(at de / som saadant gøre / ere skyldige at dø) De gøre det icke aleniste / men  
haffue oc behagelighed til dem / som det gøre.